

ENTREVISTA A JOSÉ ANTONIO MOLTÓ, PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ ESPANYOLA DE FABRICANTS DE JOGUETS

Fantasies d'adults

La batalla contra el joguet groc i la reconversió del sector centren l'atenció de la present edició de la Fira Internacional del Joguet —FEJU—. Per al màxim representant dels joguets el control de les patents, l'adaptació a les noves tecnologies i la desestabilització del sector, són els punts clau per a sanejar aquesta indústria.

Tona Català

L'any 83 i a causa de la crisi que s'havia detectat en el sector, per iniciativa de l'Associació Espanyola de Fabricants de Joguets i amb el suport de la Conselleria d'Indústria de la Generalitat valenciana i el Ministeri d'Indústria, es va escometre un pla d'estudi de la situació real del sector per detectar els problemes que afectaven la indústria i la comercialització del sector. A partir d'ací es van establir una sèrie de mesures perquè l'any 92 el sector estigués completament sanejat i relançat de cara a l'exterior.

Entre aquelles mesures n'hi havia unes de tipus tecnològic, fonamentalment la creació d'un Institut Tecnològic per a l'estudi de les noves tecnologies aplicades al joguet i per al desenvolupament del disseny. Així es va crear AIJUC, que és l'Institut Tecnològic del sector i que està ubicat a Ibi.

Aquest institut, en l'actualitat, disposa d'un gran equipament humà i material i un ambiciós programa de CAD/CAM al qual les empreses s'estan adherint i enviant professionals per adaptar-se al nou sistema de creació. També té ubicat el laboratori d'homologació i comprovació dels joguets. En definitiva podem dir que la indústria del joguet està avançant d'una manera espectacular pel que fa a disseny, qualitat i seguretat i està a l'altura de qualsevol país competidor nostre.

—¿És aquest un sector en crisi permanent?

—El fet cert és que cada any cauen noves empreses que en principi sembla que tenien un mercat estabilitzat. Això és símptoma que hi ha una crisi en el sector, però a la vegada era previsible que ocorreguera. Nosaltres, ja l'any 82, sabíem que hi havia una crisi del sector i vam començar a gestionar les primeres mesures. Sabíem que calia una reconversió i que havien de desaparèixer empreses, distribuïdors, de-

«Els empresaris disposen de 10 anys per a sanejar el sector».

tallistes. Finalment hi haurà empreses que ho superaran i continuaran el seu creixement i n'hi haurà d'altres que desapareixeran.

—*Quan hi ha una reconversió les empreses que més se'n ressenten són les menudes. ¿Passa el mateix en el joguet?*

—No necessàriament, una empresa ha de tenir un volum de vendes determinat per a fer grans inversions. Les empreses petites no tenen vedat l'accés a les noves tecnologies perquè el que s'està creant és un servei on puguem acudir empreses. L'Institut Tecnològic del Joguet és això. Les empreses pagaran uns canons per poder investigar en aquest institut i es beneficiaran dels sistemes tecnològics que hi ha ubicats.

—*¿Els empresaris d'aquest sector són en general reacios a adaptar-se als nous temps?*

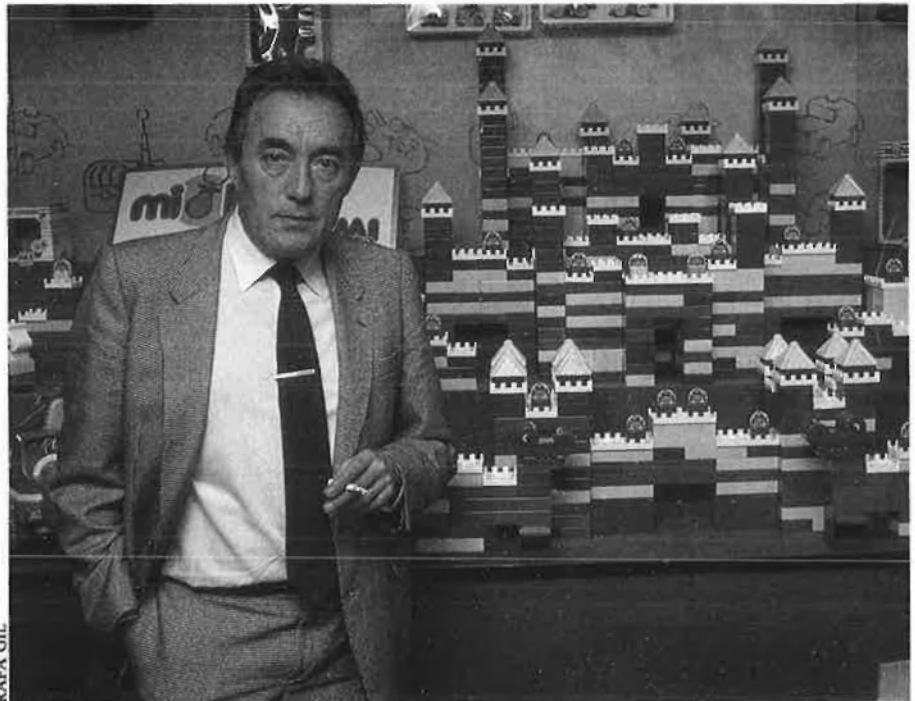
—En una situació en crisi, encara que sembla una paradoxa, els empresaris, en compte de llançar-se convençuts a l'avanç de les noves tecnologies, es preocupen d'altres problemes i no veuen clar que la solució passe per ací. Això és una cosa transitòria. Jo diria que Ibi té un teixit industrial molt important amb una gran quantitat d'indústries auxiliars molt ben equipades i que estan manejant-se en el camp de les noves tecnologies. D'entrada ja és important perquè facilitaran el treball a les empreses més reacios. És més, la sort que té el sector del joguet és que està format per homes d'una gran fantasia o, si no, es dedicarien a fer altres coses.

—*¿Quines conseqüències té en el sector l'entrada de l'anomenada joguina groga?*

—Hi ha molts problemes amb l'entrada massiva del joguet groc. Aquest any s'han importat joguets per valor de 8.000 milions de pessetes i aquesta xifra es tradueix en el mercat en unes vendes per valor de 18.000 milions. Això és molt si pensem que el nostre mercat és de 85.000 milions de pessetes. Nosaltres no podem cobrir aquesta importació amb les nostres exportacions. I ja no sols això, ara sembla que hi ha com una mena de moda importadora i els clients, en un mercat que està bastant desestabilitzat, retarden tot el que poden les compres de productes pensant en les importacions. A la llarga el que hi ha és un deteriorament encara més acusat dels nostres cicles comercials.

El sector del joguet està declarat en la CEE com un sector sensible, per tant nosaltres hem demanat al Ministeri d'Indústria que prenga les mesures que

han pres altres països de controlar les importacions amb la finalitat de permetre que el sector tinga com a mínim fins al 92 per a acabar el seu sanejament. I a més, uns controls rígids de qualitat d'aquests productes. Avui la normativa espanyola encara no obliga que els joguets que entren estiguen homologats i compleixen les normes de seguretat amb els consegüents certificats concedits per laboratoris homologats espanyols. Si es fera això, molts

«Un 20% del mercat està copat pel joguet groc».

dels joguets no entrarien i ens en beneficiaríem tots, nosaltres i els consumidors. El que no pot ser és que nosaltres hàgem de demostrar en els països on exportem que els nostres productes estan dins de la normativa i hem de treure els certificats que ho demostren.

—*Sembla que l'altre gran problema del sector és l'excessiva estacionalitat. ¿Quines mesures han pres per a conscienciar el consumidor que els nens han de jugar tot l'any?*

—El 80% del joguet es ven en l'últim mes de l'any. Aleshores hem d'estar fabricant tot l'any un producte que al final potser no té l'eixida que esperàvem. Com bé sabeu, cada any es presenten una sèrie de novetats i unes maten les altres, i com que no hi ha una perspectiva o una ordenació per part dels majoristes, els fabricants estan passant per autèntics destrets per a seguir el ritme productiu normal que necessita una empresa. Els riscos són molt grans i no es corresponen als marges normals.

Ara hem iniciat una sèrie de campanyes per fomentar la compra de joguets en els mesos d'estiu i estem estudiant tot un ventall de plans intangibles del sector per veure en quins aspectes hem d'incidir més i quins hem de rebutjar.

—*Fa unes setmanes es descobria una xarxa de falsificadors de Cobi i una altra dels personatges de Disney. ¿Què pensa vostè de la falsificació de patents?*

—És fabulós que comence a haver-hi accions en contra d'aquestes falsificacions. Nosaltres, com a fabricants, només podem recomanar una sèrie d'accions i les mesures legals, les han d'adoptar els que tenen la propietat del producte. Tenim un acord pel qual es prohibeix a les firmes falsificadores exposar en les fires internacionals del joguet i aquest any, per primera vegada, una firma espanyola no podrà exposar en FEJU per aquest motiu.

—*¿Pensa que FEJU és una bona plataforma perquè les empreses presenten els seus productes?*

—Evidentment el millor lloc és la fira de Nuremberg, però després, en el rànquing internacional, la millor fira és la de València. El que passa és que en els últims anys i a causa de l'apatia generalitzada que es viu en el mercat espanyol, FEJU no acaba de donar la satisfacció que els empresaris voldríem. D'altra banda, València com a ciutat, no disposa d'una infraestructura adequada per a acollir els compradors i els venedors. □